

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பதினெட்டாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்தரம் பதினெட்டாம் அத்யாயம்
(மந்த்ர ஸ்வரூப நிரூபணம்)

சக்ர:-

1. நமஸ்தே பத்மநிலயே நமஸ்தே பத்மஸம்பவே

விதிதம் வேதிதவ்யம் மே வேதாந்தேஷ்வபி துர்லபம்

பொருள் – இந்த்ரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம் கேட்கத் தொடங்கினான் : தாமரையில் உதித்தவளும், தாமரையில் வீற்றுள்ளவளும் ஆகிய தாயே! உன்னை நான் மீண்டும் மீண்டும் வணங்குகிறேன். உபநிஷத்துக்களிலிருந்தும் பெற இயலாதவையும், அறியவேண்டியவையும் ஆகிய பல அரிய விஷயங்களை நான் உன் மூலமாக அறிந்து கொண்டேன்.

2. ப்ரூஹி மந்த்ரமயம் மார்க்கமிதாநீம் விஷ்ணுவல்லபே

யம் விஜ்ஞாயார்ச்சயேயம் தே திவ்யாம் மந்த்ரமயீம் தநும்

பொருள் – மஹாவிஷ்ணுவின் நாயகியே! மந்த்ர மார்க்கம் குறித்து நீ உரைத்தாய். அது குறித்து மேலும் விவரிக்க வேண்டுகிறேன். இதன் மூலம், திவ்யமான மந்த்ரமயமாக உன்னை நான் ஆராதிக்க இயலும்.

3. குதோ மந்த்ரஸமுத்பத்தி: க்வ ச மந்த்ர: ப்ரலீயதே

மந்த்ரஸ்ய கிம் பலம் பத்மே கேந மத்யே ப்ரபூர்யதே

பொருள் – மந்த்ரங்களின் உற்பத்தி இடம் எது? அவை எந்த இலக்கிற்கு இட்டுச் செல்கின்றன? தாமரையில் உள்ளவளே! மந்த்ரங்களின் பயன் என்ன? அவற்றை எவ்விதம் உபாஸிக்கவேண்டும்?

4. கியத்யச்ச விதா அஸ்ய பரிமாணம் கியத் கில

சேஷத்ரசேஷத்ரஜ்ஞபாவச்ச கீத்ருச: பரமோ அம்புஜே

பொருள் – தாமரையில் உள்ளவளே! மந்திரங்களின் பலவிதமான ரூபங்களும், பரிமாணங்களும் (அளவுகள்) யாவை? சேஷத்ரம் மற்றும் சேஷத்ரஜ்ஞன் (அறிபவன், அறியப்படுபவை) ஆகியவற்றின் தன்மைகள் என்ன (மந்திரங்களைப் பொறுத்தவரை)?

5. மந்திரச்ச கேந ஸங்க்ராஹ்யா உபதேஷ்டா ச கீத்ருச:

உபாஸந ப்ரகாரச்ச கதமஸ்யாப்ஜ ஸம்பவே

பொருள் – மந்திரங்களை சுருக்குவதற்கான அதிகாரம் கொண்டவர்கள் யார்? அவற்றை உபதேசிப்பவர்களுடைய தகுதி என்ன? தாமரையில் உதித்தவளே! மந்திரத்தை உபாஸிப்பது எப்படி?

6. உபாஸநோபயோகீ ச யாவாநர்த்தோ அம்புஜாஸநே

ஸித்தி ஸாதந யோகச்ச ப்ரத்யயாச்ச ததா ததா

7. யோக: ஸ்வாத்யாய யோகச்ச ரக்ஷயோகஸ்ததைவ ச

ப்ராயச்சித்த விதிச்சைவ ச்ராத்த கல்பஸ்ததைவ ச

8. தீக்ஷாப்ரதிஷ்டயோ: கல்போ யந்த்ர கல்பஸ்ததைவ ச

ஏதச்ச நிகிலம் யச்சாப்ய த்ருஷ்டமுபயுஜ்யதே

9. ப்ரப்ரூஹி ததசேஷேண நமஸ்தே பத்மஸம்பவே

தவைஷ சிரஸா பாதௌ நதோஸ்மி கமலாருணௌ

10-1 சரணம் ச ப்ரபந்நோஸ்மி பங்கஜே த்வமதீஹி போ

பொருள் – தாமரையில் வீற்றுள்ளவளே! உபாஸனம் மற்றும் அதன் உபயோகம் ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள சம்பந்தம் என்ன? ஸித்தி, ஸாதனம், யோகம், அனுபவம் போன்றவை எவை? யோகத்தை எவ்விதம் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்? அதன் சாஸ்திரங்கள் என்ன? தீயவற்றிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பாதுகாப்பு எவை? ப்ராயச்சித்தங்கள் எவை? ச்ராத்த விதிகள் என்ன? விக்ரஹ ப்ரதிஷ்டை மற்றும் அவற்றை ஆராதிக்கும் தீக்ஷை விதிகள் என்ன? யந்த்ரங்களை வரையும் முறைகள் என்ன? தாமரையில் உள்ளவளே! உன்னைச் சரணம் புகுந்தேன். என்னுடைய தலையை உன்னுடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளில் வைத்து வணங்கி, உன்னைச் சரணம் அடைந்தேன். இவற்றைக்

குறித்து எனக்கு விரிவாக உரைப்பாயாக – என்று இந்திரன் மக்ஷாலக்ஷ்மியிடம் கூறி முடித்தான்.

ஸ்ரீ:-

10-2 ப்ரசந்பாரோ அயமதுலஸ்த்வயோத்திஷ்ட: புரந்தர

11-1 வாச்யஸ்தே ப்ரீதி ஸம்யோகாச் ச்ருணு வக்ஷ்யாம்யசேஷத:

பொருள் – மக்ஷாலக்ஷ்மி கூறத் தொடங்கினாள் : (புரந்தரா) இந்திரனே! உன்னுடைய கேள்விகளும், அவற்றில் அடங்கியுள்ள பொருள்களும் மிகவும் உயர்ந்தவை ஆகும். எனக்கு உன்னிடம் மிகுந்த ப்ரியம் உண்டு. ஆகவே நீ அறியவேண்டிய அனைத்தையும் இப்போது கூறுகிறேன், கவனமாகக் கேட்பாயாக.

11-2 அஹமித்யேவ ய: பூர்ண: புருஷ: புஷ்கரேஷண:

12. ஸ்வபாவ: ஸர்வபாவாநாம் அபாவாநாம் ச வாஸவ

இதம்தயாவலீடம் யத் ஸதஸஜ்ஜகதி ஸ்திதம்

13. தத்தல்லக்ஷணவந்தோ யே ததஹம்த்வே விலீயதே

விலீநேதம்பத த்வீப: ப்ராப்தைகத்யச்சிதம்புதி:

பொருள் – இந்திரனே! தாமரை போன்ற கண்கள் கொண்டவனும், முழுமையானவனும் ஆகிய பரமபுருஷனே “இருக்கும் பொருள்கள், உணர இயலாத பொருள்கள்” ஆகிய அனைத்தின் தன்மைகளாக உள்ளான். அவனே அவற்றின் “அஹம் = நான்” என்னும் எண்ணமாக உள்ளான். இந்தத் தன்மைகளே அவற்றின் “இதம்தா (அல்லது இதந்தா) = ஒரு பொருளின் ப்ரத்யேகமான தன்மை” என்றுள்ளது. அந்த ப்ரத்யேகமான லக்ஷணம் (பொருளின் இலக்கணம்) என்பது அவற்றின் “அஹம் = நான்” என்பதில் மறைந்துள்ளது. ஒரு காலகட்டத்தில் தீவு போன்ற இந்த “இதந்தா” என்பது, தெளிந்த ஞானம் என்னும் ஸமுத்திரத்தில் சென்று கலந்துவிடுகிறது.

14. நிரஸ்தரங்கோதயோ அநந்தோ வாஸுதேவ: ப்ரகாசதே

பூர்ணாஹந்தாஸ்மி தஸ்யைகா சக்திரீச்வரதா மயீ

15. நித்யோதிதா ஸதாநந்த ஸர்வத: ஸமதாம் கதா
ஸர்வபாவ ஸமுத்தூதி: ஸர்வப்ரத்யக்ஷ ஸம்மதா

பொருள் – அந்த நேரத்தில் அசைவற்ற ஸமுத்ரம் போன்றும், ஸ்ருஷ்டியில் ஈடுபடாமலும் உள்ள வாஸுதேவன் மட்டுமே வெளிப்பட்டபடி உள்ளான். அப்போது அவனுடைய பூர்ணமான ஈச்வரத்தன்மையாகவும், சக்தியாகவும் நானே உள்ளேன். நான் எப்போதும் செயல்படுபவளாகவும், ஆனந்தம் நிறைந்தவளாகவும், சம நிலையில் உள்ளவளாகவும் இருக்கிறேன். என்னிலிருந்தே இந்த அனைத்தும் தங்களுடைய இருப்பு என்னும் நிலை, வெளிப்படும் நிலை ஆகியவற்றை அடைகின்றன.

16. யா ஹ்யேஷா ப்ரதிபா தத்தத் பதார்த்த க்ரம ரூஷிதா
உத்த்ருதேஷு பதார்த்தேஷு ஸாஹம க்ரமசாலிநீ

பொருள் – ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட பொருளில் உள்ள அனைத்துவிதமான மாற்றங்களாவும், அந்த ஒவ்வொரு நிலையிலும் அவைகளுடன் சேர்ந்துள்ளவளாகவும் இருக்கிறேன்.

17. அவபோதாத்மிகாயா மே யா ப்ரத்யக்வமர்சிதா
ஸா ஸ்புரத்தா மஹாநந்தா சப்த ப்ரஹ்மேதி கீயதே

பொருள் – ஞானத்துடன் ஒன்றியிருப்பதான (அல்லது ஒத்து இருப்பதான) ஆத்மாவை அறிதல் என்பதே எல்லையற்ற ஆனந்தத்துடன் கூடிய சப்தப்ரஹ்மத்தின் (சப்த ப்ரஹ்மத்தை வேதம் எப்பறும், ஓங்காரம் என்றும், நாதப்ரஹ்மம் என்றும் பலவிதமாகக் கூறுவர்) வெளிப்பாடாகும்.

18. ப்ரகாசாநந்த ஸாராஹம் ஸர்வமந்த்ர ப்ரஸூ: பரா
சப்தாநாம் ஜநநீ சக்திருதயாஸ்தமயோஜ்ஜ்ஞிதா

பொருள் – இத்தகைய சப்த ப்ரஹ்மமாக உள்ள நான், எப்போதும் ஞானமயமாக (தானாகவே வெளிப்படுபவளாக), ஆனந்தமயமாக உள்ளேன். அனைத்து மந்த்ரங்களின் ஆதாரமாக உள்ளேன் (மந்த்ரங்கள் வெளிப்படுவது ஓசை வடிவில் ஆகும். மக்ஷாலக்ஷ்மி

அத்தகைய ஓசை என்னும்போது, அந்த மந்திரங்களில் ஆதாரம் இவளே ஆகிறாள்). உயர்ந்தவளாகவும், அனைத்து ஒலிகளின் தாயாகவும் உள்ளேன். சக்தியான நான் உதயமாவதும் இல்லை, மறைவதும் இல்லை (எப்போதுமே உள்ளேன்).

19. வ்யாபகம் யத்பரம் ப்ரஹ்ம நாராயணமநாபயம்

சாந்ததா நாம யாவஸ்தா ஸாஹம் சாந்தாகில ப்ரஸூ:

பொருள் – எங்கும் வ்யாபித்துள்ளவனும், தூய்மையானவனும் ஆகிய நாராயணன் பரப்ரஹ்மமாக உள்ளான். அமைதியுடன் உள்ள அவனுடைய அந்த அமைதியான நிலையாக நானே உள்ளேன். மேலும் அனைத்தும் வெளிப்படும் ஆதாரமாகவும் உள்ளேன்.

20. தஸ்யா மே ய உதேதி ஸ்ம ஸிஸ்ருசஷாக்யோ அல்ப உத்யம:

ஸ சப்தார்த்த விபேதேந சாந்த உந்மேஷ உச்யதே

பொருள் – அனைத்தையும் படைக்கவேண்டும் என்னும் உந்துதல் என்னில் ஏற்படுகிறது (இந்த உந்துதல் என்பது ஸிஸ்ருசஷா எனப்படுகிறது). அப்போது ஓசை மற்றும் அதன் பொருள் ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடு வெளிப்படுகிறது (தொடக்கத்தில் ஓசை மற்றும் அதன் பொருள் ஆகியவை ஒன்றாக உள்ளன. அப்போது ஓசையின் பொருள் என்ன என்பது அறியாத நிலை உள்ளது. இரண்டும் தனியாகும்போது, இன்ன ஓசைக்கு இன்ன பொருள் என்று உணர இயல்கிறது).

21. சப்தோதய புரஸ்கார: ஸர்வத்ர அர்த்தோதய: ஸ்ம்ருத:

அர்த்த சப்த ப்ரவ்ருத்த்யாத்மா சப்தஸ்ய ஸ்தூலதா ஹி ஸா

பொருள் – இந்த உலகில் உள்ள எந்த ஒரு பொருளையும் உணர்த்துவதற்கு முன்பாக, அதனைக் குறிக்கும் சப்தமே முதலில் வெளிப்படுகிறது. ஸ்தூலமாக உள்ள சப்தத்தின் மூலமே அந்தப் பொருள் வெளிப்படுகிறது (வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்றும் கூறலாம்).

22. போதோந்மேச: ஸ்ம்ருத: சப்த: சப்தோந்மேஷோ அர்த்த உச்சயதே

உத்யச்சப்தோதய: சக்தே: ப்ரதம: சாந்ததாத்மந:

23. ஸ நாத இதி விக்யாதோ வாச்சயதாமஸ்ருணஸ்ததா

நாதேந ஸஹ சக்தி: ஸா ஸூக்ஷ்மேதி பரிகீயதே

பொருள் – ஒன்றை உணர்த்தும் ஞானமாக சப்தம் உள்ளது, அந்தச் சப்தத்தால் உணர்த்தப்படும் பொருளே அர்த்தம் எனப்படுகிறது. சாந்ததா எனப்படும் சக்தியின் வடிவிலிருந்தே சப்தத்தின் மூலரூபம் வெளிப்படுகிறது. இந்த மூலரூபமானது நாதம் எனப்படும். நாதத்தின் ஆதாரமாக உள்ள சக்தியானது ஸூக்ஷ்மம் ஆகும்.

24. நாதாத் பரோ ய உந்மேஷோ த்விதீய: சக்தி ஸம்பவ:

பிந்து: இதி உச்சயதே ஸோ அத்ர வாச்சயோ அபி மஸ்ருண: ஸ்தித:

25. பச்சயந்தீ நாம ஸாவஸ்தா மம திவ்யா மஹோதயா

தத: பரோ ய உந்மேஷஸ் த்ருதீய: சக்தி ஸம்பவ:

26. மத்யமா ஸா தசா தத்ர ஸம்ஸ்காரயதி ஸங்கதம்

வாச்சய வாசக பேதஸ்து ததா ஸம்ஸ்காரதாமய:

27. சதுர்தஸ்து ய உந்மேச: சக்தேர் மாத்யமிகாத் பர:

வைகரீ நாம ஸாவஸ்தா வர்ண வாக்ய ஸ்புடதோதயா

பொருள் – சக்தியிலிருந்து முதலில் வெளிப்படும் நாதம் என்பது பரா எனப்படும். இதனைத் தொடர்ந்து இரண்டாவதாக வெளிப்படுவது பிந்து எனப்படும். பிந்து எனப்படுவது ஓசை மட்டுமே ஆகும். இந்த இரண்டாவது நிலையானது மிகவும் திவ்யமானதும் மேன்மையானதும் ஆகும். இது பச்சயந்தி என்றும் கூறப்படும். அடுத்து மூன்றாவதாக வெளிப்படுவது மத்யமா எனப்படும். இந்த நிலையில் சொல்லுக்கும் அதன் மூலம் உணர்த்தப்படும் பொருளுக்கும் உள்ள ஸம்பந்தம் (ஸங்கதி) என்பது ஆழ்மனதால் உணரப்படும் அளவில் மட்டுமே வெளிப்படுகிறது. இதன் நான்காம் நிலையான வைகரீ என்பதன் மூலமே எழுத்துக்களும், வாக்கியங்களும் தெளிவாகின்றன.

விளக்கம் – நாபியில் இருந்து கிளம்பும் காற்றானது சப்தமாக வெளிவருகிறது. இந்தச் சப்தம் நான்கு நிலைகளில் உள்ளது – பரா என்பது மூலாதாரத்திலும், பச்சயந்தி என்பது

உதரத்திலும், மத்யமா என்பது கழுத்திலும், வைகரீ என்பது உதடுகளிலும் வெளிவரும் சப்தம் ஆகும். இவற்றில் வைகரீ என்பதையே நாம் நமது காதுகளால் கேட்க இயலும் என்றாலும், முதல் மூன்று நிலைகளையும் தகுந்த சாதனைகள் மூலம் கேட்கலாம். இப்படிப்பட்ட நான்கு நிலைகளும் சக்தியாகிய தனது வெளிப்பாடே ஆகும் என்கிறாள்.

28. அஸ்தி சக்தி: க்ரியாத்மா மே போதரூபாநுயாயிநீ

ஸா ப்ராணயதி நாதாதிம் சக்த்யுந்மேஷ பரம்பராம்

பொருள் – என்னுடைய இத்தகைய பல சக்திகளாக (அல்லது சக்திகளுடன்) உள்ள நான், இவற்றுடன் ஸம்பந்தம் உள்ளதும், ஞானவடிவமாக உள்ளதும் ஆகிய செயலாற்றும் சக்தியுடன் கூடியவளாகவும் உள்ளேன். இத்தகைய செயலாற்றும் சக்தி என்பது நாதம், பிந்து, மத்யமா மற்றும் வைகரீ ஆகியவை மூலம் வெளிப்படுகிறது (அதாவது நாதம் முதலானவையாகத் தானே உள்ளதாகக் கூறிய பின்னர், அந்தச் சப்தங்கள் வெளிப்படுவதற்கான சக்தியும் தானே என்று கூறுகிறாள்).

29. சாந்தரூபாத பச்யந்தீ மத்யமா வைகாரீ ததா

சதூரூபா சதூரூபம் வச்மி வாச்யம் ஸ்வநிமிர்த்தம்

பொருள் – நாதம் (சாந்தம்), பச்யந்தீ (பிந்து), மத்யமா மற்றும் வைகாரீ ஆகிய நான்கும் என்னுடைய நான்கு ரூபங்கள் ஆகும். அடுத்து, இந்த நான்கு ரூபங்கள் மூலம் உணர்த்தப்படுவதும், என்னால் உண்டாக்கப்படுவதும் ஆகிய நான்கு வஸ்துக்களைக் கூறுகிறேன்.

30. வாஸுதேவாதய: ஸுக்ஷ்மா வாச்யா: சாந்தாதய: க்ரமாத்

அஹமேகபதீ ஜ்ஞேயா ப்ரகாசாநந்தரூபிணீ

பொருள் – நாதம் முதலான நான்கும் ஸுக்ஷ்ம ரூபத்தில் உள்ளபோது அவற்றைக் குறிப்பதே வாஸுதேவன் முதலான நான்கு ரூபங்கள் ஆகும் (ஓம் என்பதில் உள்ள அ = அநிருத்தன், உ = ப்ரத்யும்நன், ம = ஸங்கர்ஷணன், முழு வடிவம் = வாஸுதேவன் என்று

அத்யாயம் 24ல் கூற உள்ளாள்). சப்த வடிவத்தில், நான் முதலில் ஞானவடிவில் ப்ரகாசிக்கிறேன்; இது ஏகபதீ எனப்படும்.

31. வாச்ய வாசக பேதேந புந: ஸா த்விபதீ ஸ்ம்ருதா

ஊஷ்ம அந்த:ஸ்த ஸ்வர ஸ்பர்ச பேதாச்சாஹம் சதுஷ்பதீ

பொருள் – சொல் மற்றும் அந்தச் சொல்லால் உணர்த்தப்படும் பொருள் என்று இரண்டாகப் பிரிந்துள்ளபோது, எனது ரூபமானது த்விபதி எனப்படும். ஊஷ்மந் (ச, ஷ, ஸ, ஹ), அந்தஸ்தம் (ய, ர, ல, வ), ஸ்வரம் (உயிரெழுத்து), ஸ்பர்சம் (வ்யஞ்ஜனம் என்னும் மெய்யெழுத்து) என்று நான்காக உள்ளபோது நான் சதுஷ்பதி எனப்படுகிறேன்.

32. அஷ்டவர்க்க விபேதாச்ச ஸாஹமஷ்டபதீ ஸ்ம்ருதா

அகோஷ ரூபேணாந்யேந யுக்தா நவபதீ ஸ்ம்ருதா

பொருள் – எட்டுவிதமாக எழுத்துக்கள் பிரியும்போது அஷ்டபதி எனப்படுகிறேன். அகோஷம் என்னும் ரூபத்தின் நான் ஒன்பது விதங்களாகி, நவபதி எனப்படுகிறேன்.

விளக்கம் – எட்டு விதங்கள் = ஸ்வரம் (உயிர் எழுத்துக்கள்), ஐந்து பிரிவில் உள்ள வ்யஞ்ஜனங்கள் (கண்டவ்யம் – க வர்க்கம், தாலவ்யம் – ச வர்க்கம், மூர்த்தன்யம் – ட வர்க்கம், தந்த்யம் – த வர்க்கம் மற்றும் ஓஷ்ட்யம் – ப வர்க்கம் என்பதான மெய் எழுத்துக்கள்), ஊஷ்மந், அந்தஸ்தம் – என்பவை ஆகும். அல்லது ஸ்வரம், வ்யஞ்ஜனம், ஊஷ்மந், அந்தஸ்தம், அனுஸ்வாரம், விஸர்கம், ஜிஹ்வாமூலியம் மற்றும் உபத்மாநீயம் என்னும் எட்டு என்றும் கொள்ளலாம்.

ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் உள்ள எழுத்துக்களை கோஷம் மற்றும் அகோஷம் என்று இரண்டாகப் பிரிப்பர் – மிகவும் முயற்சி எடுத்து உச்சரிக்கப்படுவது, அவ்வாறு இல்லாமல் உச்சரிக்கப்படுவது எனலாம். ஆனால் இங்கு ஒன்பது விதங்கள் என்று கூறப்படுவதால், இந்தப் பிரிவை கூறவில்லை எனலாம். மாறாக, வேதங்களை உச்சரிக்கும் முறைகளைக் கூறுவதான பாணினி சிசைஷ்யில் ஸம்ஸ்க்ருத எழுத்துக்கள் 63 என்று கூறப்பட்டு, அவை ஒன்பது பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன –

- 21 உயிர்
- 25 ஸ்பர்சம் (மெய்)
- 8 (ய, ர, ல, வ, ச, ஷ, ஸ, ஹ)
- 4 யமம் **கூ் ஶூ் ரூ் ஶூ்**
- அனுஸ்வாரம் - இது “ம்” என்னும் ஒலியைக் கொண்டது; ஆனால் உதடுகளை முழுமையாக மூடாமல் மூக்கினால் உச்சரிக்கவேண்டும் (உதாரணம் – அஹம்)
- விஸர்கம் - இது “:” என்பதால் குறிப்பிடப்படும்; இது உயிரெழுத்தின் பின்னரே வருவதாகும்; இது அரை மாத்திரை அளவு கொண்ட “ஹ” என்னும் ஒலியைத் தருவதாகும் (உதாரணம் – பாலக:)
- ஜிஹ்வாமூலீயம் - விஸர்கம் என்பது “க, க் - க, க்” என்ற எழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து வரும் சில இடங்களில், அது “ஹ” என்பதற்குப் பதிலாக “ஃ” என்னும் ஒலியைக் கொடுக்கும். இத்தகைய விஸர்கமானது ஜிஹ்வாமூலீயம் எனப்படும்
- உபத்மாநீயம் - விஸர்கம் என்பது “ப, ப் - ப, ப்” என்ற எழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து வரும் சில இடங்களில், அது “ஹ” என்பதற்குப் பதிலாக ஆங்கிலத்தில் உள்ள “ f ” என்னும் ஒலியைக் கொடுக்கும். இத்தகைய விஸர்கமானது உபத்மாநீயம் எனப்படும்.
- து:ஸ்ப்ருஷ்டம்

33. அஹம் ஏகபதீ திவ்யா சப்த ப்ரஹ்மயீ பரா

கோஷ்வர்ண ஸ்வரூபேண வர்த்தேஹம் த்விபதீ புந:

34. தக்ஷதீ ஸலிலம் ஸர்வம் த்ரவ்ய ஜாதி குண க்ரியா:

சதுர்த்தாபிததாநாஹம் சதுஷ்பத்யுதிதா புதை:

35. நாமபாவ த்வயோபேதா ஸாஹம் அஷ்டபதீ ஸ்ம்ருதா

அவிகல்ப விகல்பஸ்தா ஸாஹம் நவபதீ ஸ்ம்ருதா

பொருள் – ஓசை என்பதை மட்டுமே கொள்ளும்போது நான் சப்தப்ரஹ்மம் என்பதான ஏகபதி எனப்படுகிறேன். சப்தம் மற்றும் அதற்கான எழுத்துக்கள் என்று ஆகும்போது நான் த்விபதி (இரண்டு) ஆகிறேன். அனைத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்த நிலையில் அவற்றை த்ரவ்யம், ஜாதி, குணம் மற்றும் க்ரியை (செயல்) என்று நான்காக உரைப்பர். அப்போது என்னை சதுஷ்பதி என்று சான்றோர் கூறுகிறார்கள். மேலே கூறப்பட்ட நான்கும் பெயர் மற்றும்

ரூபம் என்று பிரியும்போது நான் அஷ்டபதி எனப்படுகிறேன். இந்த எட்டும், பிரியாமல் உள்ள சப்தமும் சேர்ந்து ஒன்பதாகும்போது நான் நவபதி எனப்படுகிறேன்.

விளக்கம் – இங்கு ரிக் வேதத்தில் உள்ள மந்திரத்தை ஒப்பு நோக்கவேண்டும். அந்த மந்திரமானது (1-164-41) –

கௌரிர்மிமாய ஸலிலாநி தக்ஷத்யேகபதீ த்விபதீ ஸா சதுஷ்பதீ
அஷ்டாபதீ நவபதீ பபூவிஷீ ஸஹஸ்ராக்ஷரா பரமே வ்யோமன்

இதன் பொருள் – அந்தப் பசுவானது மழை மற்றும் நீர் ஆகியவற்றை உண்டாக்கி ஒரு அடி, இரண்டு அடி, நான்கு அடி, எட்டு அடி, ஒன்பது அடி உள்ளதாகக் காணப்பட்டு, உயர்ந்த இடத்தில் ஆயிரம் அக்ஷரங்களுடன் உள்ளது.

இங்கு “கௌரி” என்னும் பதம் மூலம் கூறப்படும் பசு என்பது வாக்கு ஆகும். அதாவது அந்த திவ்யமான வாக்கானது உயர்ந்த இடத்தில் ஆயிரம் எழுத்துக்களைக் கொண்டதாகவும், பூலோகத்தில் 1 – 2 – 4 – 8 – 9 எழுத்துக்களைக் கொண்டதாகவும் உள்ள சொற்களைப் படைத்தது என்று கருத்து; அடி என்பது சொற்களைக் குறிக்கும். இதற்கான வ்யாக்யானம் எழுதிய பட்டபாஸ்கரர் கூறுவதாவது : ஏகபதீ – “ஓம்” என்பதன் ஒலி; த்விபதீ – காயத்ரி மந்திரம் மற்றும் அதன் வ்யாஹ்ருதி ஆகிய இரண்டு (வ்யாஹ்ருதி = பூ:, புவ:, ஸுவ:, மஹ:, ஜன:, தப:, ஸத்யம் என்னும் ஏழு); சதுஷ்பதீ – நான்கு வேதங்கள்; அஷ்டாபதீ – ஆறு வேதாங்கங்கள், புராணங்கள், தர்மசாஸ்திரங்கள் என்னும் எட்டு; நவபதீ – ஆறு தர்சனங்கள், ஆயுர்வேதம், தநுர்வேதம், கந்தர்வ வேதம் என்னும் ஒன்பது

36. வ்யோம்ந்யஹம் பரமே திவ்யா ஹி அநந்தாக்ஷரமாலிநீ

இயாத்விததி விஸ்தீர்ணா பூர்ணாஹம் தாஹமாதிமா

பொருள் – உயர்ந்த அந்த வெளியில் நான் எனது திவ்யமான வாக்காக, எண்ணற்ற அக்ஷரங்கள் மாலையாகத் தொடுக்கப்பட்ட நிலையில் பரந்து விரிந்து, பரிபூர்ணமாக உள்ளேன்.

37. மந்த்ராணாம் ஜநநீ ஜ்ஞேய புக்தி முக்தி ப்ரதாயிநீ

உத்யந்தி மந்த்ர கல்லோலா மத்த ஏவ சிதம்புதே:

பொருள் – அனைத்து மந்த்ரங்களின் தாயாக அறியப்படும் நான் வளமை மற்றும் முக்தி ஆகிய இரண்டையும் அளிக்கிறேன். ஞானம் என்னும் ஸமுத்திரமாக உள்ள என்னிடமிருந்து அலைகள் போன்று மந்த்ரங்கள் உண்டாகின்றன.

38. மாம் ஆச்ரித்ய விவர்த்தந்தே யாந்தி சாஸ்தம் முஹூர்மயி

ஸம்விதாநந்த ஸந்தோஹ ஸுந்தரா: சப்த தேஹகா:

பொருள் – ஆனந்தம் மற்றும் ஞானம் ஆகியவற்றின் தொகுப்பாக உள்ள இந்த இனிமையான சப்தங்கள் அனைத்தும் என்னை ஆதாரமாகக் கொண்டு உண்டாகின்றன. பின்னர் என்னில் வந்து சேர்கின்றன.

39. ஸாமர்த்ய பூர்ணா: பலதா மந்த்ராத்தமாநோ ஹி மந்மயா:

வர்ணா: பதாநி வாக்க்யாநி ஸஹப்ரகரண ஆஹ்நிகை:

40. அத்யாயாச்ச பரிச்சேதா: ஸர்கா உச்வாஸகாஸ்ததா

படலாத்யா அவச்சேதா: ப்ரச்நவாக் அநுவாககா:

41. மண்டலாநி ச காண்டாநி ஸம்ஹிதா விவிதாத்த்மிகா:

ருசோ யஜும்ஷி ஸாமாநி ஸூக்தாநி ச கிலை: ஸமம்

42. சாஸ்த்ர தந்த்ராத்த்மகா: சப்தா பாஹ்ய அபாஹ்ய ஆகமாஸ்ததா

பாஷாச்ச விவிதாஸ்தாஸ்தா வ்யக்த அவ்யக்த கிர: ஸ்ம்ருதா:

43. மந்த்ரரூபம் இதம் சக்ர வித்தி பத்ரூபவேதிநாம்

பாவநா தாரதம்யேந மந்த்ர மந்த்ரி வ்யவஸ்திதி:

பொருள் – பலன்களை அளிக்கின்ற அனைத்து மந்த்ரங்களும் என்னிடம் பரிபூர்ணமாக உள்ளன. வர்ணங்கள், பதங்கள், வாக்கியங்கள், ப்ரகரணங்கள், ஆஹ்நிகங்கள், அத்யாயங்கள், பத்திகள், ஸர்கங்கள், உச்வாஸங்கள் (அத்யாயம் போன்ற அமைப்பு), படலங்கள், கேள்வி வாக்கியங்கள், பதில் வாக்கியங்கள், மண்டலங்கள், காண்டங்கள், பலவிதமான ஸம்ஹிதைகள், ரூக் – யஜூர் – ஸாம வேதங்கள், ஸூக்தங்கள், கிலம்,

சாஸ்த்ரங்கள், தந்த்ரங்கள், ஆகமங்கள், பலவிதமான பாஷைகள் ஆகிய அனைத்தும் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ (என்னிலிருந்து) வெளிப்படுகின்றன. இந்த்ரனே! இதுவே மந்த்ரங்களின் வடிவமாகும். அந்தந்த மந்த்ரங்களின் வேறுபாட்டிற்கு ஏற்ப, அவை அந்தந்த உபாஸகனுக்கு உண்டாகின்றன.

44. மாம் த்ராயதே அயம் இதி ஏவம் யோகேந ஸ்வீக்ருதோ த்வநி:

குப்தாசய: ஸதா யச்ச மந்த்ரஜ்ஞம் த்ராயதே பயாத்

பொருள் – மந்த்ரம் என்பது “இது என்னைப் பாதுகாக்கும்” என்னும் உறுதியை, அந்த மந்த்ரத்தினை உச்சரிப்பவனுக்கு உண்டாக்கும் த்வனி (ஓசை எனலாம்) ஆகும். ஒரு மந்த்ரத்தின் உண்மையை உள்ளது உள்ளபடி அறிந்தவனுடைய அனைத்துவிதமான அச்சங்களிலிருந்தும், அந்த மந்த்ரம் காப்பாற்றுகிறது.

45. ஸ மந்த்ர: ஸம்ஸம்ருதோ அஹந்தா விகாஸ: சப்தஜை: க்ரமை:

பூர்ண அஹந்தா ஸமுத்பூதை: சுத்த போதாந்வயோ யத:

பொருள் – மந்த்ரங்கள் ஒவ்வொரு நிலையாக, அந்தந்த ஓசைக்கு ஏற்ப, உபாஸகனுக்கு அவனைக் குறித்த (அவனுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபம் குறித்த) ஞானத்தை மெதுவாக மலரச் செய்கிறது. அது முழுமை அடையும்போது, தூய்மையான ஞானத்தை உண்டாக்குகிறது.

46. ஸர்வே மந்த்ரா மதீயா: ஸ்யு: ப்ரபவாப்யய வேதிநாம்

மதீயாச்ச அந்யதீயாச்ச பாவநா தாரதம்யத:

பொருள் – ஸ்ருஷ்டி மற்றும் ப்ரளயம் குறித்து அறிந்தவர்கள் உச்சரிக்கும் மந்த்ரங்கள் அனைத்தும் எனக்கே சொந்தமாகும் (என்னையே குறிக்கும்). உபாஸகனுடைய மன முதிர்ச்சியில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் காரணமாக, மந்த்ரங்கள் என்னையோ அல்லது வேறு தேவதையையோ குறிப்பதாக அவனால் உணரப்படுகிறது.

47. ப்ரக்ருதி அந்வயிநோ மந்த்ரா மதீயா: ஸ்யு: ப்ரதாநத:

பவத் பாவாத்மகம் ப்ரஹ்ம ஸ்வாரஸ்யேந விசந்தி யே

பொருள் – மந்த்ரங்கள் அனைத்தும் எனக்கே உரியதான அடிப்படை சொற்கள் கொண்டே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை “வஸ்து மற்றும் வஸ்துவாக உள்ள நிலை” என்பதாக உள்ள ப்ரஹ்மத்தை அடைவிக்கின்றன.

48. ப்ரக்ருதி அந்வயிநோ மந்த்ராஸ் தாரிகா உத்தாரிகாதய:

மந்த்ரா: ஸ்வரஸ்தோ யாந்தி யே பாவம் பவத் உத்தரம்

பொருள் – மந்த்ரங்களில் உள்ள சொற்கள் அனைத்தும், உபாஸகனைக் காப்பாற்றவும் கரை ஏற்றவும் செய்யும்விதத்திலேயே அமைந்துள்ளன. உபாஸகனை உயர்த்தும் சக்தியை அவைகள் தாங்களாகவே கொண்டவை ஆகும்.

விளக்கம் – தாரிகம் என்பது “ஹ்ரீம்” ஆகும், உத்தாரிகம் என்பது “ஸ்ரீம்” ஆகும். இந்த இரண்டு பீஜங்களும் இங்கு கூறப்பட்டன.

49. தே அபவர்க்க ப்ரதா ஜ்ஞேயாஸ்தார ப்ராஸாதகாதய:

பாவோத்தராம் ஸமாம் வாபி யே பஜந்தி பவத் ஸ்திதம்

50. போக அபவர்கதா மந்த்ரா ஜ்ஞேயாஸ்தே தாரிகாதய:

விசந்தி பாவமேவைகே யாந்தி ஏகே பவத் ஏவ ச

பொருள் – தொடக்கத்தில் தாரம் எனப்படும் “ஓம்” என்பதும், இறுதியில் “நம:” என்பதும் கொண்டதான ப்ரஸாத மந்த்ரங்கள் மோக்ஷத்தை அளிக்கவல்லவை ஆகும். ஹ்ரீம் என்னும் தாரிகம் இன்பத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அளிக்கவல்லதாகும்.

51. புக்திதா முக்திதாச் ச ஏவ த்விதயே தே வ்யவஸ்தயா

ப்ரக்ருதி அந்வயிநாம் ஏவம் ஸ்வபாவ: பரிகீர்த்தித:

அபிஸந்தி பலாத் ஸர்வம் த்விதயே தே விதந்வதே

பொருள் – இந்த மந்த்ரங்கள் புக்தி மற்றும் முக்தியை முதன்மையாகக் கொண்டவை ஆகும். இவை இயல்பாகவே இன்பம் மற்றும் மோகஷம் ஆகிய இரண்டையும் பலனாக அளிப்பதையே தங்களுடைய இயல்பாகக் கொண்டவை என்று அறியப்படுகின்றன.

பதினெட்டாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்